

ӘЛ-ФАРАБИ атындағы ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ

КАЗАХСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
имени АЛЬ-ФАРАБИ

**«ФИЛОЛОГИЯ, ЛИНГВОДИДАКТИКА
ЖӘНЕ АУДАРМАТАНУ: ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕЛЕРІ
МЕН ДАМУ ТЕНДЕНЦИЯЛАРЫ»**

атты халықаралық ғылыми және оқу-әдістемелік конференция

МАТЕРИАЛДАРЫ

МАТЕРИАЛЫ

международной научной и учебно-методической конференции

**«ФИЛОЛОГИЯ, ЛИНГВОДИДАКТИКА
И ПЕРЕВОДОВЕДЕНИЕ: АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ
И ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ»**

MATERIALS

international scientific and educational conference

**«PHILOLOGY, LINGUODIDACTICS
AND TRANSLATION STUDIES: ACTUAL ISSUES
AND DEVELOPMENT TRENDS»**

ӘЛ-ФАРАБИ атындағы ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ

КАЗАХСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
имени АЛЬ-ФАРАБИ

«ФИЛОЛОГИЯ, ЛИНГВОДИДАКТИКА ЖӘНЕ АУДАРМАТАНУ:
ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕЛЕРІ МЕН ДАМУ ТЕНДЕНЦИЯЛАРЫ»
атты халықаралық ғылыми және оқу-әдістемелік конференция
МАТЕРИАЛДАРЫ

МАТЕРИАЛЫ

международной научной и учебно-методической конференции
«ФИЛОЛОГИЯ, ЛИНГВОДИДАКТИКА И ПЕРЕВОДОВЕДЕНИЕ:
АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ И ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ»

MATERIALS

international scientific and educational conference
«PHILOLOGY, LINGUODIDACTICS AND TRANSLATION STUDIES:
ACTUAL ISSUES AND DEVELOPMENT TRENDS»

Алматы
«Қазақ университеті»
2020

*Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті
филология және әлем тілдері факультетінің
шетел филологиясы және аударма ісі кафедрасы баспаға ұсынған*

Редакциялық алқа:

Аймагамбетова М.М., Акимбекова Г.Ш., Қазыбек Г.Қ., Кенжеқанова Қ., Искакова Г.

Құрастырушылар:

филология ғылымдарының кандидаты, доцент Қазыбек Г.Қ.
филология ғылымдарының кандидаты Акимбекова Г.Ш.
PhD докторы Кенжеқанова Қ.К.

«Филология, лингводидактика және аударматану: өзекті мәселелері мен даму тенденциялары» атты халықаралық ғылыми және оқу-әдістемелік конференция материалдары. – Алматы: Қазақ университеті, 2020. – 235 б.

ISBN 978-601-04-5152-0

Жинақ 2020 жылы 27 қарашада әл-Фараби атындағы ҚазҰУ-дың шетел филологиясы және аударма ісі кафедрасында өткен «Филология, лингводидактика және аударматану: өзекті мәселелері мен даму тенденциялары» атты халықаралық ғылыми және оқу-әдістемелік конференция материалдары негізінде дайындалды. Аударматану әдістемесі, әдеби байланыстар, көркем аударманы талдау мен бағалаудың және тіл білімінің өзекті мәселелеріне назар аударылады.

Аударматану әдістемесі мәселелерімен айналысатын мамандарға, жас ғалымдар мен студенттерге, магистранттар мен докторанттарға арналады.

ТІЛ БІЛІМІ МЕН АУДАРМАНЫҢ ЖАЛПЫ ТЕОРИЯЛЫҚ ЖӘНЕ ЖЕКЕ МӘСЕЛЕЛЕРІ

ҚАЗАҚ ЖӘНЕ АҒЫЛШЫН АНТРОПОНИМДЕРІНІҢ ЛИНГВО-СЕМАНТИКАЛЫҚ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІН ТАЛДАУ

И.К. Азимбаева, С.А. Сайидова

Ғылыми жетекшісі: әл-Фараби атындағы ҚазҰУ-дың PhD докторанты
Әл-Фараби ат. ҚазҰУ-дың, 4-курс студенті,
Алматы, Қазақстан

Түйін сөздер: антропоним, сөзжасам, префиксоид, *nomina propria*, антроформант, антропотүбір, морфология.

1. Кіріспе

Жалпы жалқы есімдер кез-келген халық үшін өте маңызды және тілдегі сөздердің белгілі бір категориясын құрайды. Жалқы есімдердің шығу тегі мен тарихын (*nomina propria*) әр түрлі ғылым салалары зерттейді: философия, тарих, этнография, география, бірақ лингвисттерді жалқы есімдер көбірек қызықтырады, олар сөздердің бұл категориясын тіл мен сөйлеудің ажырамас бөлігі ретінде қарастырады.

Жалқы есімдер мен жалпы есімдердің өзара байданысы және тұрақты айналымы бар. Олардың өзара ауысуы тілдік сөздік қорының динамикасының табиғи көздерінің бірі болып табылады. Генетикалық тұрғыдан Жалқы есімдер жалпы есімдерге негізделген, тілдегі екінші дәрежелі атау болып табылады. Атаудың теориялық мәселелеріне терең бойламай қазақ және ағылшын антропонимдерін қарастыруға көшейік.

Антропонимның құрылымы ұғымы антропонимның құрамына кіретін морфологиялық (сөзжасамдық) бірліктердің, яғни оның компоненттерінің өзара байланысының сипаттайтын ұғым. Антропонимдердің компоненттеріне түбір және қосымша жатады. Барлық антропонимдердің түрлерін жалпы антропотүбірлер деп атауға болады. Антропотүбір – антропонимдік лексеманың антроформант бөлігін алып тастаған кезде қалатын бөлігі.

2. Ағылшын және қазақ тіліндегі антропонимдердің сөз құрамы.

Адамға ат беру процесі терең әлеуметтік сипатта болады. Кез-келген халықта бұл үрдістің өзіндік ерекшеліктері бар. Зерттеулерге қарасақ, тарих пен қоғамының дамуы жалқы есімдерден көрінетіндігін көрсетеді. Қазақ халқына келетін болсақ, қазақ атауларының көпшілігінде белгілі бір мағына мен мотивация бар. Түрлі қиын кезеңдерден өткен қазақтарбалалар есімдерінің мағынасы кейіннен өмірлеріндегі өзгерістер мен оқиғаларға жауап берді деп есептеген. Күрделі атаулар түбірге қосымша немесе екінші бір түбірдің жалғануы нәтижесінде жасалады.

Жалқы есімдер көбіне қосымшаның жалғануы арқылы жасалады. Жұрнақтар мен префиксоидтер сөзжасам элементтері болғандықтан, олардың түбірге қосылуы ақылы жаңа сөз жасалынады. Олар тілде кеңінен қолданылып, дербес лексикалық мағынасы бар ауызша белгілер болып табылады. Мысалы: бек (Айбек, Нұрбек), хан (Абылайхан, Гүлайхан), жан (Жанерке, Жандос), ай (Айман, Айгүл), нұр (Нұрали, Айнұр), гүл (Гүлназ, Гүлбану), заа (Айзаа, Гүлзаа), бибі (Бибінұр, Бибігүл) және т.б. Соңғы жиырма жыл ішінде «Нұр» жалғануы арқылы жасалған есімдер өте танымал болды, сірә, бұл Қазақстан Президенті – Нұрсұлтан есімі түсіндірсе керек. Мысалы әйелдер есімдерінде: Нұр – Айнұр, Нұргүл, Бибінұр, Нұрзаа, т.б. Ал ерлер есімдерінде түбір және сөзжасамдық компонент ретінде кездеседі, мысалы: Нұрсұлтан, Нұрали, Алинұр, Нұрбек, Нұржан.

Қазақтың жеке есімдері көбінесе екі түбірдің қосылуы арқылы жасалады: Сейітжаппар, Мұхамметәлі, Сапармұрат, Ахметкәрім, т.б. Тілдегі жалқы есімдердің сөз құрамы да есімдердің пайда болу фактісі болып табылады, бұл жағдайда есімнің элементтері «сөйлеседі»: Нұрбала (нұрлы бала), Айтұрған (жаңа ай туады).

деп бағалауға болады. Оның қолданған фразеологиялық бірліктерінің қазақ тілінің көкжиегін кеңейтіп, қазынасын толықтыруға қосқан үлесі шексіз екендігін мәнмәтінде жұмсалыуынан айқын байқаймыз. Аударма нұсқаларда авторлық оймен кейде мағыналық жағынан парапар түсіп жатқанымен, кейде үстірт, солғындап қалатыны да көрінеді. Мұның бәрі аудармашының әрбір мәнмәтін мен оның ішіндегі лексикалық элементтерді тереңінен зерделеп, арнайы зерттеу жасап барып тәржімалау тәжірибесін қажетсінеді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі

1. Бахтин М.М. Ответ на вопрос редакции «Нового мира» // Бахтин М.М. Собр. соч. В 7-и т. Т. 6. – Москва: Искусство, 2002.
2. Смагулова Г.Н. Межкультурная коммуникация: Проблемы этноязыковых особенностей // Вестник КазНУ. Серия филологическая. № 2 (148). 2014. стр. 108-112.
3. Лотман Ю.М. О семантическом механизме культуры. – Таллин: УЗ ТГУ, 1993.
4. Вежицкая А. Язык. Культура. Познание. – Москва: Русские словари, 1996. – 416 с.
5. Сокпакбаев Б. Меня зовут Кожа. Пер.: М. Балькин. – Алматы: Жазушы, 1990.
6. Тер-Минасова С.Г. Язык и межкультурная коммуникация: Учебное пособие для вузов. – Москва, 2000.
7. Виноградов В. С. Перевод. Общие и лексические вопросы. – Москва, 2004.
8. Сатпаев К.И. Избранные труды. Т.5. Алма-Ата, 1970.

ВНУТРЕННЯЯ ФОРМА ФРАЗЕОЛОГИЗМОВ В КОГНИТИВНОЙ ЛИНГВИСТИКЕ

М.М. Аймагамбетова
PhD, КазНУ им. аль-Фараби
aimagambetovamalika@gmail.com
Алматы, Казахстан

Ключевые слова: фразеологизм, внутренняя форма, когнитивная лингвистика, мотивированность, образность.

Внутренняя форма (ВФ) фразеологических единиц является основополагающим компонентом семантики фразеологизма. Она связана с мотивацией значения фразеологизмов и, в то же время, является источником культурной коннотации фразеологизмов: в ней содержатся сведения о культуре народа. Внутренняя форма фразеологизма – внутренний образ, который создается путем взаимодействия свободного словосочетания с переосмысленным на его основе фразеологизмом. Наиболее точно и емко понятие «внутренней формы» обозначил Н.Ф. Алефиренко: «Как речемыслительный «эмбрион» и внутренняя программа (схема) внутренняя форма, всплывающая на поверхность языкового сознания, становится источником типичных системно нерелевантных ассоциаций, лингвокреативным стимулом оживления целой цепи социально значимых связей, коннотаций и представлений – всей смысловой гаммы образной палитры языкового знака, и, прежде всего, знаков вторичной номинации» [1, 137].

В особенности хотелось бы обратить внимание на роль внутренней формы фразеологизмов в текстах публицистического стиля, который в последнее время имеет тенденцию к объединению в себе черт различных стилей. Данная тенденция определена задачами современных СМИ. В публицистике «слово не только обозначает предметы внешнего мира, действия, признаки, отношения, но и анализирует и обобщает предметы внешнего мира, то есть является орудием анализа той информации, которую человек получает от внешнего мира» [2, 79]. Следовательно, слово как языковой знак становится орудием познания объективного мира, а ВФ языкового знака является источником порождения различного рода ассоциаций, отношений и связей на уровне сознания носителей данного языка [2]. Эта особенность ВФ языкового знака широко используется в создании стилистической архитектоники текстов СМИ. Внутренняя форма, как было сказано выше, связана с категориями мотивированности и образности.

В качестве мотивирующих единиц выступают составляющие фразеологизм словоформы в их прямых значениях, передающие изначальное представление о номинируемой денотативной ситуации. Например, в заголовке «Стволы на стол!» («Вечерняя Астана»). Само слово «ствол» имеет прямое значение часть дерева, несущая листья, соцветия и т.д. Но в данном контексте проявляется переносное

значение раскрыть какое-либо тайное, скрываемое дело, поступок, которое заключает в себе фразеологизм, но именно это переосмысленное значение возникает в сознании носителей языка благодаря словоформам в составе фразеологической единицы в их прямом значении. Таким образом, в сознании читателей возникает определенный образ, связанный именно с этой фразеологической единицей. «Секрет в золотых руках» («Казахстанская правда»): человек, обладающий «золотыми» руками, умеет сделать все, за что ни возьмется.

Курс на демократизацию в различных сферах деятельности привел к демократизации СМИ и языка массовой коммуникации [3, 129]. В наше время происходит изменение литературно-языковых форм, норм языка, создаются новые речевые ситуации. «Современный язык СМИ не просто сообщает, он интригует, убеждает», – пишет М.Н. Кожина [3, 131].

Понимание внутренней формы фразеологизма на основе образа, создаваемого компонентами фразеологизма, а не на основе переосмысления его компонентов – это существенный шаг вперед в современной фразеологии. Первый опыт изучения внутренней формы фразеологизма был предпринят еще в рамках фразеологической концепции В.В.Виноградова. Но внутренняя форма неизменно понималась как мотивация целостного значения фразеологизма значениями компонентов. Компоненты же фразеологической единицы, их свойства анализировались вне связи с внутренней формой фразеологизма, что приводило к её ограниченному пониманию. Изучение внутренней формы связано со многими факторами моделирования фразеологизмов. Главными факторами, определяющими внутреннюю форму и мотивацию фразеологизма, можно считать: членение мира, характерное для данного языкового социума, собственно языковую картину мира, образно-ассоциативный комплекс, возможность оперировать тропами и другими тропоморфными средствами, тип смысловой мотивации, также этимологию [4, 118].

В данной работе понимание внутренней формы фразеологизма вписано в контуры когнитивной лингвистики. Мы понимаем внутреннюю форму фразеологизма на основе новой парадигмы знаний, а именно – когнитивной лингвистики. Когнитивная лингвистика использует структуры человеческого сознания в объяснении языка, в том числе и фразеологизмов, и их внутренней формы. «Центральная задача когнитивной лингвистики формулируется как описание и объяснение внутренней когнитивной структуры и динамики говорящего-слушающего. Цель когнитивной лингвистики, соответственно, в исследовании такой системы и установлении важнейших принципов её, а не только в систематическом отражении явлений языка» [5, 60]. (Демьянков 1994, 22).

Самое важное для понимания внутренней формы фразеологизма в рамках когнитивистики – это построение образов, сама человеческая способность создавать образы, интерпретировать их, осознавать в языковых формах. Внутренняя форма при этом понимается как способ организации значения идиом, как образ, лежащий в основе номинации фразеологизмом определенной ситуации объективной (или субъективной) действительности.

В рассмотрении внутренней формы с когнитивной точки зрения выявляются следующие основные проблемы: образная основа внутренней формы фразеологизма, множественность понимания внутренней формы фразеологических единиц, связь внутренней формы фразеологизма с мотивацией его значения, внутренняя форма фразеологической единицы и фразеологическая картина мира, национально-культурная специфика внутренней формы фразеологизма, проблема соотношения содержания и формы фразеологических единиц, внутренняя форма как фактор, объясняющий семантические и функциональные особенности фразеологизма, внутренняя форма как эмоциогенный фактор, вызывающий определенное чувство-отношение («состояние души») индивида того или иного (в нашем случае – русского) языкового социума [4, 119]. Внутренняя форма обязательно присутствует у фразеологизмов, как это было уже сказано выше. При этом она обнаруживается в синхроническом или диахроническом (этимологическом) аспекте. Внутренняя форма фразеологизма со временем претерпевает различные изменения и прежде всего следующие: она может быть утеряна и перейдет в разряд этимологических, она может видоизмениться и восприниматься совсем иначе на синхронном уровне. Однако в любом случае внутренняя форма идиомы является определяющим фактором, как в образовании, так и в функционировании идиом.

Внутренняя форма имеет целый ряд функций, главные из которых следующие:

1) генетическая функция, соотносящая внутреннюю форму с образом-прототипом (обычно отождествляется с буквальным прочтением внешней формы, т.е. плана выражения фразеологизма);

2) функция, отождествляющая внутреннюю форму фразеологизма с образом, который является «сгущением» ассоциативно-образных черт, создающим фразеологический образ прототипической ситуации (исхода в процессе идиообразования);

3) внутренняя форма вступает в коррелятивные связи с а) этимологическим значением идиомы, которое является своеобразным подспорьем в расшифровке внутренней формы в случае её «затемнения», б) категорией мотивированности, соотносящейся с количественной и качественной информацией относительно семантической связи между значением и внешней формой его выражения (с синхронной точки зрения здесь определяется мотивированная (*снимать стружку*) и немотивированная (*вешать собак на шею*) внутренняя форма. Нет ни одного аспекта изучения фразеологии, который бы предполагал изъяснения внутренней формы фразеологизма.

Подводя итог всему вышесказанному, отметим, что умение распознавать внутреннюю форму фразеологических единиц является своеобразным тестом, определяющим степень овладения скрытыми этнокультурными смыслами, закодированными в нашем языковом сознании. Грамотное использование богатейших средств речевой выразительности языка поможет правильно решить любые коммуникативные задачи.

Список использованной литературы

1. Алефиренко Н.Ф. Спорные проблемы семантики. – М., 2005. – 326 с.
2. Лурия А.Р. Язык и сознание. – Ростов н/Д, 1998. – 416 с.
3. Кожина М.Н. Стилистика русского языка. – М., 1993. – 224 с.
4. Ковалевская Л.А. Внутренняя форма как источник семантической мотивации и культурной коннотации фразеологизмов русского языка. //Автореферат на соискание кандидатской диссертации. – М., 2010. – 232 с.
5. Демьянков В.З. Когнитивная лингвистика как разновидность интерпретирующего подхода. //Вопросы языкознания. –1994. – № 4. с. 57-69.

ҚАРАПАЙЫМ ТІЛДІҢ ҚАЛА ТІЛІНДЕГІ АЛАТЫН ОРНЫ

Г.Ш. Акимбекова, О.М. Әбутәліп

Әл-Фараби ат. ҚазҰУ-дың ф.ғ.к., доцент
Халықаралық Бизнес Университетінің ф.ғ.к., доцент
Алматы, Қазақстан

Кез келген қала, оның ішінде үлкен қалалар басқалардан өзінің тілі арқылы ерекшеленіп ажыратылады. Соның нәтижесінде қала тілі деген ұғым пайда болады. Қала тілі дегеніміз қаланың тілдік көрінісі. Қаладағы әрбір әлеуметтік топтардың тілге қосып жатқан үлестерін де айтуға болады. Қала тілін жан-жақты зерттеп жүрген В.В. Колесов өзінің кітабында: «в столице жил не народ, а население, здесь не было общего языка, но сосуществовали самые разные наречия, говоры, диалекты, решения...», – дей келеді де, жазушы П.Д. Боборыкиннің мына сөздерін келтіреді: «Каждый слой общества вырабатывает себе свой жаргон, свой обиход, без которого чересчур трудны были бы ежеминутные сношение... это явление выработано вовсе не нравственными, а социальными причинами», – деп айтып өтеді [1, 7 с.]. Дегенмен де, халықтың қаншалықты деңгейде түрлі тілде сөйлейтіндігін еске түсіреді. Осы келтірілген сөздер қала тілінің мағынасын одан әрі аша түскендей болады.

Қаладағы күнделікті тұрмыс қайталанатын шаблондарға толы екенін байқауымызға болады. Мұның өзі адамның барлық тәлімінің шын мәнінде ұлттық және әлеуметтік өзгешелікке ие болуда белгілі бір стереотиптерге бағынышты болатынын көрсетеді. Стереотиптер арқылы экономикалық және саяси жағдайларға байланысты бейтаныс адамдардың арасында тілдік қарым-қатынас жасалады, қарым-қатынастың өзіндік моделі қалыптасады десе де болады.

Әдеби тіл қашан және қалай қалыптасқанына қарамастан, жалпыхалықтық тілдің сұрыпталған, сымбатталған түрі болып табылады да, бір жағынан, сол жалпыхалықтық тілдің құрамы ретінде өмір сүріп отырады. Ал енді, екінші жағынан, қарапайым тілдің әдеби тілге енбейтін бөліктерімен, оның ішінде, қарапайым сөйлеу тілі, диалектизмдер мен кәсіби сөздер, жаргондар, арголар, варваризмдер және тағы басқалармен қарым-қатынаста болады. Әдеби тілдің қарапайым тілмен қарым-қатынасы, орны, әр кез, әр кезеңде бірдей, біркелкі болмақ емес, әлбетте өзгеріп, дамып, құбылып отырады.

Дәстүрлі қолданыстағы «қалалық қарапайым тіл» термині тікелей екі түрлі мағынада қолданады:

- а) жалпыхалықтық сөйлеу құралы, яғни әдеби тілден тысқары қалған;
- б) әдеби тілдің өзіндегі төмендетілген, дөрекі элементтер.

МАЗМҰНЫ

ТІЛ БІЛІМІ МЕН АУДАРМАНЫҢ ЖАЛПЫ ТЕОРИЯЛЫҚ ЖӘНЕ ЖЕКЕ МӘСЕЛЕЛЕРІ

И.К. Азимбаева, С.А. Сайидова ҚАЗАҚ ЖӘНЕ АҒЫЛШЫН АНТРОПОНИМДЕРІНІҢ ЛИНГВО-СЕМАНТИКАЛЫҚ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІН ТАЛДАУ	3
И.Қ.Азимбаева ФРАЗЕОЛОГИЯЛЫҚ БІРЛІКТЕРДІҢ МӘДЕНИЕТАРАЛЫҚ БАЙЛАНЫСТАРДАҒЫ ОРНЫ	5
М.М. Аймагамбетова ВНУТРЕННЯЯ ФОРМА ФРАЗЕОЛОГИЗМОВ В КОГНИТИВНОЙ ЛИНГВИСТИКЕ	9
Г.Ш.Акимбекова, О.М. Әбутәліп ҚАРАПАЙЫМ ТІЛДІҢ ҚАЛА ТІЛІНДЕГІ АЛАТЫН ОРНЫ.....	11
А. К. Akylbek GENDER PECULIARITIES OF MALE AND FEMALE LANGUAGE	14
D.M.Anessova THE CATEGORY OF EMOTIVITY IN POLITICAL DISCOURSE	16
Н.Т. Асанова, Г.К. Кенжетаева АҒЫЛШЫН ЖӘНЕ ҚАЗАҚ ТІЛДЕРІ ШЫҒАРМАЛАРЫ НЕГІЗІНДЕ МАҚТАУ МЕН ЖІГЕРЛЕНДІРУ БІРЛІКТЕРІН ҚОЛДАНУДАҒЫ ҰЛТТЫҚ ЕРЕКШЕЛІКТЕР	19
А.К. Асылбекова, Г.К. Кенжетаева ҚАЗАҚ ЖӘНЕ АҒЫЛШЫН ТІЛДЕРІНДЕГІ СОМАТИЗМДЕРДІҢ СЕМАНТИКАЛЫҚ АСПЕКТІЛЕРІ	22
Г. К. Ахметов, Г.К. Кенжетаева «МАДАҚТАУ» МЕН «ЖАЗҒЫРУ» ЛЕКСИКАЛЫҚ БІРЛІКТЕРІНІҢ ҚОЛДАНЫЛУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ (АҒЫЛШЫН, ҚАЗАҚ ТІЛІ МАТЕРИАЛДАРЫ НЕГІЗІНДЕ	25
А.Б. Әбдіғаппарова, Ж.Дәдебаев АБАЙ ПОЭЗИЯСЫНДАҒЫ САНҒА ҚАТЫСТЫ ФРАЗИОЛОГИЗМДЕР ЖӘНЕ ОЛАРДЫҢ АУДАРЫЛУ МӘСЕЛЕЛЕРІ	28
Т.Б. Әділова, Г.К. Кенжетаева ШЕРХАН МҰРТАЗАНЫҢ «БОЙТҰМАР» АТТЫ ШЫҒАРМАСЫНДАҒЫ ҚАРАТПА СӨЗДЕРДІ АҒЫЛШЫН ТІЛІНЕ АУДАРУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	31
A.V. Bektassova TRANSLATION OF ANTHRONYMS IN F.COOPER'S NOVEL «THE LAST OF THE MONICANS» INTO RUSSIAN LANGUAGE	33
Э.К.Бектурова СПОСОБЫ ПЕРЕВОДА МЕТАФОРЫ С АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА НА РУССКИЙ ЯЗЫК	36
S.Berkimbaeva LANGUAGE PICTURE OF THE WORLD AND INTERACTION OF CULTURES	40
G.Z. Beysenbayeva, L.K. Shagirova PECULIARITIES OF ABAU'S TRANSLATION	41
А.К.Бутабаева НАРОДНАЯ СКАЗКА В АСПЕКТЕ ПЕРЕВОДА (НА МАТЕРИАЛЕ АНГЛИЙСКОГО, КАЗАХСКОГО И РУССКОГО ЯЗЫКОВ	44
A.K.Butabayeva, G.S. Sharipova TRANSLATOLOGICAL LINGUODIDACTICS	47
Г.К. Дайрабекова, М.М. Малбақов АҒЫЛШЫН ТІЛІНДЕГІ ҚОС СӨЗДЕРДІҢ ҚАЗАҚ ТІЛІНДЕ БЕРІЛУ ПРОЦЕСІНДЕГІ АУДАРМА ТЕОРИЯСЫНЫҢ НЕГІЗДЕРІ	50
Д.Ж.Дауылова Э. ПОНЬЦ «АЛТЫН ҚОҢЫЗ» ӘҢГІМЕСІНДЕГІ РЕАЛИЯЛАРДЫҢ АУДАРЫЛУ СТРАТЕГИЯСЫ	53
З.А.Досжан, Л.Ж.Мұсалы ПРОЗА АУДАРМАСЫНЫҢ БАЛАМАЛЫҒЫ (М. ӘУЕЗОВТЫҢ «ҚИЛЫ ЗАМАН» ПОВЕСІНІҢ ОРЫС ТІЛІНДЕГІ АУДАРМАСЫ НЕГІЗІНДЕ.....	58
Г.С. Жабигенова ВЛИЯНИЕ «СЛОВ НАЗИДАНИЯ» АБАЯ КУНАНБАЕВА НА КУЛЬТУРУ КАЗАХОВ.....	60
Г.Н.Жаманаева К ВОПРОСУ ФОРМИРОВАНИИ МЕЖКУЛЬТУРНОЙ КОМПЕТЕНЦИИ	64
Э.Т.Жанысбекова МИФ В СТРУКТУРЕ ПОВЕСТВОВАТЕЛЬНОГО ТЕКСТА (НА МАТЕРИАЛЕ СОВРЕМЕННОЙ КАЗАХСТАНСКОЙ ПРОЗЫ.....	66